

[Undervisningsministeren]

afsat en særskilt bevilling, som også er forhøjet væsentligt i forhold til tidligere.

Ud over denne statslånsstøtte – og ekstra bevillinger til beskæftigelsesprojekter og energibesparende foranstaltninger – yder staten gennem undervisningsministeriet væsentlig støtte til mindre projekter, som de private skoler selv finansierer uden statslån, men med statstilskud på 85 pct. til forrentning af andre prioritetslån. Ved denne støtteordning, der ligeledes har stor efterspørgsel, kan der igangsættes projekter inden for en samlet årlig pulje, der er opreguleret nogle gange og nu er fastlagt til et årligt investeringsbeløb på 44,8 mill. kr.

Som på mange andre områder er det imidlertid nødvendigt at begrænse statens merudgifter, og jeg skal ikke lægge skjul på, at antallet af ansøgninger fra de private skoler om statsstøtte er meget stort, og at det kan være nødvendigt at finde frem til nogle proceduremæssige ændringer for oprettelse af nye skoler. For så vidt angår de private skolers bygningsmæssige forhold har undervisningsministeriet i øvrigt nu nedsat et udvalg, hvori skoleorganisationerne er repræsenteret, og udvalget er velkomment til at fremkomme med forslag til forbedringer inden for de givne bevillingsrammer.

Spm. nr. 299

Til indenrigsministeren (3/12 80) af:

Mølgaard (DR):

»Vil ministeren overveje forbud mod uvedkommende foreningers og andre bredere kredses adgang til rundvisning på psykiatriske hospitaler, så patienterne på disse ikke udsættes for fornemmelsen af at skulle agere udstillingsgenstande?«

Begrundelse

Der udøves på mange måder i disse tider prisværdige bestræbelser for at nedbryde fordomme omkring psykiatriske lidelser og behandling deraf.

Det er højst påkrævet at skabe en sådan større forståelse for psykiatriens problematik – men de omtalte fremvisningers værdi som et redskab hertil må nok betvivles, i hvert fald når der er tale om større arrangementer. Og det er givet, at den ydmygelse, som i forvejen ofte »hudløse« patienter kan føle ved

den slags besøg, stiger med antallet af deltagere.

Når spørgeren alene efterlyser et initiativ mod sådanne større arrangementer, skyldes det både en ængstelse for, at en meget restriktiv besøgsadgang kunne misbruges til krænkelser af patienters privatliv – og måske medføre en øget udbredelse af i forvejen alt for almindelige fordomme over for sindslidelser i vide befolkningskredse.

Det skal anføres, at spørgsmålet stilles bl. a. på baggrund af flere klager fra tidligere patienter på Psykiatrisk Hospital i Ålborg, jfr. indlæg i »Politisk Kompas« i Vendsyssel Tidende den 13. november 1980. Her er de utilfredsstillende forhold dog angiveligt bragt til ophør ved beslutning i Nordjyllands amtsråd, men da fænomenet er af generel karakter for hele landet, finder spørgeren, at en landsomfattende fællesinstruks kunne være ønskelig.

Besvarelse (11/12 80):

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Hr. Mølgaard har nærmere spurgt, om jeg vil overveje udsendelse af generelle instrukser til landets sygehuskommuner, indeholdende bl. a. et forbud mod, at bredere kredse af befolkningen får adgang til rundvisning på vore sygehuse, herunder de psykiatriske sygehuse.

Jeg har gennem pressen og senest ved henvendelse til Nordjyllands amtskommune fulgt den sag fra det psykiatriske hospital i Ålborg, som ligger til grund for hr. Mølgaards spørgsmål. Jeg er herunder blevet underrettet om, at Nordjyllands amtskommunes sygehusudvalg på møder her i november måned d.å. har besluttet, at der fremover ikke kan finde besøg sted på amtskommunens patientafdelinger af grupper, som ikke har en faglig tilknytning til sygehusvæsenet, og at hvert enkelt besøg skal godkendes af sygehuseadministratoren. Ikke-faglige grupper kan kun undtagelsesvis få adgang, hvis specielle hensyn til offentligheden taler for det.

Sygehusudvalget ønsker i øvrigt at opretholde åbenhed omkring sine institutioner, i det omfang dette kan ske under fuld hensyntagen til patienterne samt institutionens funktion.

Jeg finder disse retningslinjer rigtige og rimelige.